

عنوان مقاله:

تاثیر خشکی قسمتی از منطقه ریشه بر ویژگی های کمی و کیفی توت فرنگی رقم سلوا

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 3، شماره 8 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امید اسدی اقدم - College of Hort. Sci., College of Agric., Tabriz Univ., Tabriz, Iran

سید جلال طباطبایی - College of Hort. Sci., College of Agric., Tabriz Univ., Tabriz, Iran

جعفر حاجی لو - College of Hort. Sci., College of Agric., Tabriz Univ., Tabriz, Iran

خلاصه مقاله:

این آزمایش به منظور بررسی تاثیر کاربرد روش خشکی قسمتی از منطقه ریشه بر ویژگی های کمی و کیفی توت فرنگی رقم سلوا انجام شد. آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۵ تیمار و ۴ تکرار اجرا گردید. یک هفته پس از کاشت نشاها، رژیم های متفاوت آبیاری شامل FC: FC (رطوبت در هر دو طرف ریشه در حد ظرفیت زراعی)، FC: 1/2 FC (رطوبت در یک طرف ریشه در حد ظرفیت زراعی و در طرف دیگر ریشه در حد نصف ظرفیت زراعی)، FC: Dry (رطوبت در یک طرف ریشه در حد ظرفیت زراعی و طرف دیگر ریشه عاری از رطوبت)، FC: 1/2 FC (رطوبت در هر دو طرف ریشه در حد نصف ظرفیت زراعی) به دو طرف نشاها توسط قطره چکان ها (با کنترل حسگرهای دستگاه رطوبت سنج) اعمال شد. صفاتی نظیر وزن تر اندام های رویشی و میوه، تعداد برگ، شاخص کلروفیل، سطح برگ، نشت الکترولیت، پرولین و مواد جامد محلول اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که بیشترین مقدار وزن تر اندام های رویشی و میوه، تعداد برگ، شاخص کلروفیل و سطح برگ در تیمارهای FC: FC و FC: 1/2 FC وجود دارد. بیشترین مقدار نشت الکترولیت، پرولین و مواد جامد محلول در تیمار Dry 1/2 FC مشاهده گردید. گیاهان تحت این روش توسط مکانیسم هایی مانند تولید پرولین و کاهش تعداد و سطح برگ مقاومت چشم گیری در مقابل تنش خشکی نشان دادند.

کلمات کلیدی:

Irrigation, Field capacity, Partial rootzone drying, Proline
جزیی ریشه، پرولین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1220314>

